

Czorsztyn - ruiny zamku na tle Tatr

Kolekcja:	Ruiny zamków
Muzeum:	Domowa Kolekcja
Właściciel:	simply404

Datowanie: 1966

Miejsce pochodzenia: Polska

Stan eksponatu: Dobry

Opis: **Fotografia:** S. Zwoliński
Wydawca: PTTK - Zakład Wytwórczy "Foto-Pam" Jasło
Data wydania: 1966 rok
Nakład: 4 100
Numer: 6-081
Obieg: tak
Znaczek: nie
Format: 15x10,5 cm

Informacja: Jak głosi tradycja przekazana przez Długosza, właścicielem zamku w Czorsztynie w roku 1246 był Piotr Wydźga herbu Janina, szlachcic ziemi krakowskiej, następnie krzyżowiec. Obecnie historycy odrzucają powyższy przekaz Długosza, natomiast wiążą początki zamku z działalnością księżnej krakowskiej św. Kingi, która jako właścicielka ziemi sądeckiej intensywnie zagospodarowywała ten rejon pogranicza polsko-węgierskiego. Identyfikują oni zamek z warownią o nazwie Wronin, wymienioną w dokumencie z 1320 roku. Odpowiada to datowaniu przez archeologów resztek drewnianych budowli i wału ziemnego położonego u północnego podnóża zamku z najstarszej warstwy na ostatnie ćwierćwiecze XIII wieku. Zasadnicza przebudowa zamku miała miejsce w latach 1629-1643, gdy funkcję starosty czorsztyńskiego pełnił Jan Baranowski herbu Jastrzębiec. Powstała wówczas m.in. czterokondygnacyjna baszta zwana obecnie basztą Baranowskiego. W 1651 roku pod nieobecność starosty zamek opanował Aleksander Kostka-Napierski w czasie powstania chłopskiego na Podhalu. Po dwudniowym oblężeniu Czorsztyn został jednak zdobyty przez wojska biskupa krakowskiego Piotra Gembickiego a przywódcy powstania, Aleksander Kostka-Napierski oraz Stanisław Łętowski zostali pojmani i straceni. W 1655 roku, na początku "potopu szwedzkiego", w zamku zatrzymał się król Jan Kazimierz w drodze na Śląsk. Dewastacja przez wojska kozackie w latach 1734-1735 (w czasie walk o tron pomiędzy Augustem II Sasem i Stanisławem Leszczyńskim) zapoczątkowała upadek zamku. W 1790 roku od uderzenia pioruna spaliły się dachy zamku, co gwałtownie przyspieszyło destrukcję. W 1819 roku dobra czorsztyńskie wraz z ruinami zamku zakupiła rodzina Drohojowskich, władająca nimi do 1945 roku. Nie licząc niewielkich prac prowadzonych przez Drohojowskich, pierwsze prace zabezpieczające ruiny przeprowadziło w latach 1951-1957 Kierownictwo Odnowienia Zamku Królewskiego na Wawelu według projektu prof. Alfreda Majewskiego. W

1992 roku rozpoczęto kompleksowe prace konserwatorskie według projektu opracowanego przez Piotra Stępnia przy współpracy Stanisława Karczmarczyka. Prace te trwają nadal, a od 1996 roku zamek jest udostępniony do zwiedzania.